

Motivatsioonikiri

Austatud Tallinna Ülikool

Ma arvan, et praegusel ajal, kus kõik meist on osa globaalsest ühiskonnast, oleme me informeeritud erinevatest valukohtadest maailmas. Need valukohad võivad olla globaalsed, regioonilised, üleriigilised või eksisteerida meie oma kogukondades, ka meie oma kallid ülikoolis. Ma arvan, et iga inimest on mõni nendest muredest sügavalt puudutanud ning soov olla osaks nende murede leevendamisel on meie kõigi hinge pugenud. Sageli saadab seda leevendamise soovi aga ka tunne, et need mured on ületamatud või meil puudub piisavalt teadmisi, kogemusi ja mõju, et nende valukohtade osas häält tõsta ja kuidagi leevendamist alustada. Mina soovin kandideerida Tallinna Ülikooli Üliõpilaskonna Volikokku, sest tean, et see on koht, kus mina saaksin kaasa lüüa mõne valukoha leevendamisel koos teiste helgete peadega, kes minu teadmisi täiendavad ning tegutsemise alustamist toetavad.

Olen tänulik, et saan õppida ülikoolis, mis minu elu niivõrd palju rikastab. Olles üliõpilane riigiteaduste erialal rahvusvaheliste suhete suunal ning Tallinna Ülikooli International Relations Society liige, olen tänulik, et saan osa võtta loengutest ja üritustest koos üliõpilastega üle maailma, kes avardavad mu maailmavaateid; täiendavad mu keeleoskust ning seavad kahtluse alla minu tõekspidamised, mis omakorda õpetab mulle neid kaitsma või hoopiski mingites asjades ümber mõtlema. Kuid olen ka leidnud end mõtlemast, et eestikeelsetel õppekavadel õppivate üliõpilaste lõimimist ingliskeelsetel õppekavadel õppivate üliõpilastega on ehk muidu aga vähe. Nii võivad meist paljud ilma kogemusest luua mitmeid suhteid, mis kas aitaksid välisüliõpilastel leida Tallinnas kõige paremaid ja peidetumaid kohvikuid õppimiseks või selgust postipaki saatmisel ning kohalikel üliõpilastel leida sõpru, kes veidi sikutavad "tõrksaid ja kangestunud" eestlaseid oma mugavustsoonist välja. Leian, et rebastenädala üritused võiksid toimuda instituutides osaliselt koos kõigikeelsete üliõpilastega või luua rohkem kokkupuutepunkte, mis ei toimu ainult üliõpilasklubides või üleülikoolilistel pidulikematel üritustel.

Lisaks olen ma märganud murekohta, mis on oluline üliõpilastele kes õpivad õppekaval, mis pole nende emakeel - olgu see siis kas eestikeelne või ingliskeelne. Tean kui keeruline on algul hoomata akadeemilisi kirjutekste ning edendada süvaanalüüsi oskust ning ei kujuta ette, kui raske on seda juba algusest teha keeles, mis ei ole õpilase emakeel. Kuid õpingute algus on kõige kriitilisem aeg ning tean, kui rusuv on tunne maha jääda mõnest teisest üliõpilasest, tihti võib see raske algus tunduda ületamatu. Enamik õppekavad on esimesel semestril aga juba täidetud erialaste ainetega täismahus ning võtta lisaaineks täiendavalt suuremahuline keeleaine, võib muutuda ülekoormavaks.

Leian, et üliõpilaskond peaks leidma viisi, kuidas neid õpilasi toetada, olgu see õpperühmade loomise toetamine, tugevama keeleoskusega ja nõrgema keeleoskusega üliõpilaste vahel, luues süsteemi, kus niinimetatud mentoritel oleks võimalus ehk seda aega registreerida ainepunktidenä; või lihtsalt häälekamalt kajastama erinevaid võimalusi abisaamiseks, kui õpilane tunneb end löödult.

Mul oleks au olla osa Tallinna Ülikooli Üliõpilaskonna Volikogu liige, et olla osa meie üliõpilastele oluliste valukohtade leevendamisel ülikoolis, mis mulle nii kiirelt nii armsaks saanud on. Kõige rohkem ootan ma aga seda, et üliõpilaste olulised murekohad ja nende ideed antud probleemide lahendamiseks jõuaksid minuni ning saaksin olla osa nende leevendamisel.